

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:

Kfv.I.37.471/2026/4.

A tanács tagjai:

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
dr. Figula Ildikó előadó bíró
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró
dr. Bögös Fruzsina bíró
dr. Kalas Tibor bíró

Az I. rendű felperes:

felperes1
(cím1)

A II. rendű felperes:

felperes2
(cím1)

A felperesek képviselője:

dr. Mészáros Milán
(cím2)

Az alperes:

Kormányhivatal Makói Járási Hivatala

Csongrád-Csanád Vármegyei
(cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Strihó Krisztina
(cím4)

A per tárgya:

jogszerűsége vizsgálata

gyámhatósági ügyben hozott határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperesek

A felülvizsgálni kért határozat száma: Szegedi Törvényszék
13.K.700.542/2025/47. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperesek felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek házastársak, akik egy 4-11 év közötti életkorú, egészséges vagy egészségügyi problémával élő gyermeket szeretnének örökbe fogadni. Erre tekintettel 2020. július 3-án elvégezték az un. örökbefogadói tanfolyamot is, és 2024. július 24-én örökbefogadásra való alkalmasságuk megállapítása iránti kérelmet terjesztettek elő az Országos Gyermekvédelmi Szakszolgálat Csongrád-Csanád Vármegyei Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálatánál (a továbbiakban: TEGYESZ).

[2] A TEGYESZ – tanácsadó szakpszichológus véleményét is figyelembe véve – a gyámhatósági feladatkörben eljáró alperesnek 2024. október 4-én előterjesztett javaslatában a felperesek (mint házaspár) örökbefogadásra való alkalmatlansága megállapítására tett javaslatot. A TEGYESZ véleménye szerint a II. rendű felperes egészségügyi szempontból a gyermek nevelésére, örökbefogadására nem alkalmas, mivel kezelt epilepszia betegségével kapcsolatban elrévédei a gyermek ellátását, gondozását veszélyeztetik, és az I. rendű felperestől segítségre – annak több műszakos munkabeosztása miatt – kevésbé számíthat.

[3] Az alperes a TEGYESZ részéről megküldött dokumentumok ismeretében, a felperesek meghallgatása után, valamint a saját eljárásában beszerzett klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológus, családterapeuta, gyermekvédelmi szakértő szakértői véleményének figyelembevételével 2025. április 3-án kelt CS-04/C01/00421-9/2025. számú határozatával a felperesek, mint örökbe fogadni szándékozó szülők örökbefogadásra való alkalmasság megállapítása iránti kérelmét elutasította. Döntését a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX.10) Kormányrendelet (a továbbiakban: Gyer.) 39. §-ára, 39/A §-ára, a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:119-122. §-aira alapította.

[4] Az alperes határozata indokolása szerint a beszerzett szakértői vélemény, a szakértő által felvett személyiség teszt és a személyiségi kérdőív eredményeként az volt megállapítható, hogy a felperesek nem alkalmasak örökbefogadásra. A vizsgálandó négy alkalmassági szempont közül háromban (motiváció, élethelyzet, személyiség) a szakértő a felpereseket alkalmatlannak találta, egyedül nevelési elképzeléseikkel összefüggésben került megállapításra, hogy azok elfogadhatóak. Döntésénél figyelembe vette a II. rendű felperes neurológus magánorvosa által kiállított ambuláns kezelőlap megállapításait is.

A Szegedi Törvényszék eljárása és ítélete

[5] Az örökbefogadásra való alkalmatlanság megállapításáról szóló végleges határozattal szemben a felperesek keresettel éltek, a közigazgatási perben a Szegedi Törvényszék járt el.

[6] A közigazgatási bíróság a felperesek indítványára szakértői bizonyítást rendelt el. szakértő klinikai szakpszichológus igazságügyi szakértő igazságügyi szakértői véleménye szerint az I. rendű felperes alkalmas egy 4-11 éves korú egészséges, vagy egészségügyi problémával küzdő gyermek örökbefogadására, míg a II. rendű felperes nem alkalmas. Az igazságügyi szakértő a felperesek részéről tett észrevételek után többször is kiegészítette szakértői véleményét, mindegyik kiegészítésben az alapszakértői véleményében előadottakat fenntartotta. A közigazgatási bíróság a közigazgatási per során beszerzett szakértői véleményt aggálytalannak tekintette, és ítélezése alapjaként elfogadta, melyre tekintettel nem tartotta indokoltnak további igazságügyi szakértő kirendelését.

[7] Miután a bíróság megállapította, hogy az alperes ügy érdemi eldöntéséhez szükséges releváns tényállást tisztázta, eljárása során minden lényeges tény és adat rendelkezésére állt, amelyekből megfelelő jog következtetést vont le, ezért a felperesek keresetét 13.K.700.542/2025/47. sorszámú ítéletével elutasította, megállapítva, hogy az a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján alaptalan volt.

[8] Ítélete indokolásában rámutatott arra, hogy a megelőző eljárás során, a TEGYESZ által adott vélemény, az alperes, továbbá a bíróság által kirendelt szakértő által elkészített pszichológiai szakvélemények egybehangzóan állapították meg a II. rendű felperes örökbefogadásra való alkalmatlanságát, és bár a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő az I. rendű felperest örökbefogadásra alkalmasnak találta - ez utóbbi azért nem bír jelentőséggel, mert a felperesek házaspárként, közös kérelmet terjesztettek elő az alperesnél örökbefogadásra való alkalmasságuk megállapítása iránt.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira hivatkozással kérték.

[10] A joggyakorlat egységének biztosítása körében hivatkoztak arra, hogy a joggyakorlat egysége megköveteli, hogy a közigazgatási szervek és az elsőfokú bíróságok azonos jogszabályi fogalmakat azonos jogalkalmazási zsinórmérték szerint ítéljenek meg. Jelen

ügyhöz kapcsolódóan egyrészt azt, hogy egy jól kontrollált, enyhe lefolyású krónikus betegség – jelen esetben a csekély fokú epilepszia – önmagában, automatikus kizáró oka lehet-e az örökbefogadásnak, s a felperesek szerint a Kúriának elvi élvvel kell kimondania, hogy az egészségügyi alkalmasság körében nem a diagnózis pusztá léte, hanem kizárólag a betegségnek a szülői funkciók ellátására gyakorolt aktuális és prognosztizálható funkcionális hatása vizsgálható. Másrészt hivatkoztak arra, hogy a joggyakorlat egységét veszélyezteti, hogy az elsőfokú bíróság kritika nélkül emelte be az ítélet indokolásába az alperesi határozatban megjelenő, „látens személyiségi probléma” fordulatot. A felperesek szerint a Kúria iránymutatása szükséges annak rögzítésére, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekére való hivatkozás nem adhat felmentést a közigazgatási szervnek és a bíróságnak a konkrét, bizonyított és a kauzális kapcsolatban álló veszélyeztető tényezők megjelölése alól.

[11] A joggyakorlat továbbfejlesztésének indokoltságát azzal indokolták, hogy a jogszabályok statikus szövege értelmezésénél az orvostudományi fejlődést integrálni indokolt. Előadták, hogy a modern gyógyszeres terápiák mellett a csekély fokú epilepsziával élő személyek életvitele semmilyen korlátozást nem szenved. A joggyakorlat továbbfejlesztése azért elkerülhetetlen, hogy a bíróságok ne évtizedes orvosi sztereotípiák alapján bírálják felül a szakértői véleményeket. Emellett állították, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztésre szorul annak kimondásával is, hogy az örökbefogadásra való alkalmasság vizsgálatakor az egyik szülőnél észlelt minimális egészségügyi vagy pszichés kockázat nem értékelhető elszigetelten, mert azt kell elemezni, hogy a stabil párkapcsolati dinamika és támogató családi háló képes-e és milyen fokban kompenzálni a feltételezett kockázatokat.

[12] A felvetett jogkérdést különleges súlyúnak és kiemelt társadalmi jelentőségűnek értékelték, állítva, hogy a felvetett jogkérdések túlmutatnak az egyedi eset határain, ezért indokolt, hogy a Kúria a jövőbeli jogalkalmazás számára határozza meg, hogy a XXI. század Magyarországon egy krónikus betegséggel élő, de teljes értékű életet élő házaspár kaphat-e esélyt a családalapításra, vagy az állam elavult előítéletek mentén elzárhatja-e őket ettől. A felülvizsgálati kérelem szerint az ügy különleges súlyát az adja, hogy a jogalkalmazás során két, egyaránt kiemelten védett alkotmányos érdek és alapjog látszólagos konfliktusát kell feloldani, egyrészt az Alaptörvény XVI. cikkben szereplő gyermek mindenek felett álló érdekét, másrészt az Alaptörvény XV. cikkében szereplő, a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, kombinálva a hátrányos megkülönböztetés tilalmával.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn az alábbiak miatt.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,
- aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását azonban bizonyítani – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

A Kp. 117. § (5) bekezdése kizárja a hiánypótlási felhívás kibocsátását a befogadási ok megjelölése és annak indokolása körében.

[16] A Kúria rámutat arra, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadási ok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdés rendelkezései körébe tartozik, másrészt a Kúria hangsúlyozza, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[17] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben két befogadási okot jelöltek meg, indokolással ellátva, a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt sorrendben vizsgálta az általuk megjelölt befogadási okokat.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. (Kúria 7/2023. jogegységi határozat) A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatában szabályozott befogadási okra hivatkozás esetén a befogadást elsősorban az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés alapozhatja meg. Ilyen eltérő joggyakorlatra a felülvizsgálati kérelem nem hivatkozott, az alsóbb fokú bíróságok örökbefogadásra való alkalmasság tárgyában hozott gyámhatósági határozatok jogszerűsége vizsgálata körében hozott bírói döntések esetén a Kúriának sincs ilyenről tudomása.

[19] A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Kfv.35.542/2021/2, Kfv.37.025/2021/2.)

[20] Bár a joggyakorlat továbbfejlesztését indokolhatja, hogy a jogértelmezésre kiható tudományágakban – jelen ügyben a felperesek hivatkozása szerint a pszichiátriában – olyan változások következnek be, amelyek visszahatnak az alkalmazandó jogi normára, ugyanakkor a felperesek ilyen tudományos változást nem tártak elő, ezzel kapcsolatban számukra kedvező szakvéleményt nem nyújtottak be.

[21] A Kúria jelen jogvitával összefüggésben a felülvizsgálati kérelemre tekintettel rámutat arra, hogy az örökbefogadásra való alkalmasság kérdésének megítélése szakértői bizonyítás eredményeként dőlt el, a felperesek a befogadhatóság indokoltsága körében is lényegében a három egybehangzó, a II. rendű felperes örökbefogadásra való alkalmatlanságát megállapító szakértői véleményt vitatták. A Kúria gyakorlata töretlen abban, hogy az eljáró bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére – iratellenesség vagy kirívó okszerűtlenség hiányában – a Kúriának nincs törvényes lehetősége

(Kfv.37.431/2022/3., Kfv.37.052/2023/2.). Az a körülmény, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem ért egyet a szakértői véleménnyel, és az elsőfokú bíróság szakértői véleményt figyelembe vevő álláspontjával, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához.

[22] A Kúria a Kp. 118. (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a felvetett jogkérdés értelmezéséről korábban még nem foglalt állást, és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton. A Kúria egységes gyakorlata szerint a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha az nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, s a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, emiatt a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti.

[23] A Kúria nem vitatja, hogy az örökbefogadásra való alkalmasság megállapítására irányuló eljárás, és az örökbefogadásra való alkalmasság megítélése társadalmi jelentőségű kérdés lehet. Ugyanakkor az örökbefogadásra való alkalmasság kérdése mindig az ügy egyedi tényállási elemeinek értékelésétől függ. A jelen jogvitában a fő kérdés az, hogy II. rendű felperest diagnosztizált neurológiai betegsége alkalmassá teszi-e az örökbefogadásra. Ez az egészségügyi kérdés kifejezetten szakértői bizonyítást igényel, amely a II. rendű felperes személyéhez kötött, azaz egyedi megítélést kíván. Éppen ezért a felperesek felülvizsgálati kérelme befogadhatósági indokolásában felvetett azon általános kérdés, hogy a fogyatékossággal vagy krónikus betegséggel élők számára a társadalmi integráció és diszkrimináció mentesség miként biztosítható, jelen jogvitával összefüggésben nem válaszolható meg.

[24] A fentiekre tekintettel a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok alapján sem tartotta indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[25] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatása a felperesek felülvizsgálati kérelme alapján nem indokolt, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[26] *Önmagában az, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem ért egyet a beszerzett szakértői véleményekben foglalt megállapítással, és azok bíróság általi elfogadásával, nem elegendő ok a felülvizsgálati kérelem befogadásához.*

Záró rész

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban eljárva, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás illetékmentes volt.

[29] A Kúria végzésével szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. július 8.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Figula Ildikó előadó bíró, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró, dr. Bögös Fruzsina bíró, dr. Kalas Tibor bíró